

مقایسه عصاره رازیانه و ویتامین E بر شدت دیسمونوره اولیه

لیلا مسلمی^۱

آذر آقا محمدی^۱

رضا بخردی^۲

ماندانی زعفری^۱

چکیده

سابقه و هدف: دیسمونوره اولیه یکی از شکایات شایع زنان است. هدف از این مطالعه مقایسه اثر ویتامین E و عصاره رازیانه روی دیسمونوره اولیه است.

مواد و روش‌ها: یک کارآزمایی بالینی تصادفی یک سوکور و کنترل شده با دارونما در میان ۷۵ دانشجوی دختر انجام گرفت. شرکت کنندگان در مطالعه به سه گروه عصاره رازیانه، ویتامین E و دارونما تقسیم شدند. گروه‌ها برای ۲ ماه متوالی درمان را از روز اول درد به مدت ۳ روز برای ۴ بار در روز به کار بردند.

یافته‌ها: شدت درد در گروه رازیانه ($p=0.02$) و ویتامین E ($p=0.000$) در مقایسه با قبل از درمان کاهش یافت. مقایسه سه گروه نشان داد که نفاوت معنی داری در شدت درد در سیکل دوم درمان وجود داشت و این کاهش، بیشتر در گروه رازیانه مشاهده شد ($p=0.19$). میزان مصرف مسکن نسبت به قبل از درمان در گروه رازیانه و ویتامین E کمتر بوده اما در مقایسه با دارونما معنی دار نبوده است ($p>0.05$).

استنتاج: عصاره رازیانه با عوارض جانبی کمتر جهت درمان دیسمونوره پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: دیسمونوره اولیه، عصاره رازیانه، ویتامین E

مقدمه

در طی خونریزی قاعده‌گی رنج می‌برند(۵). دیسمونوره اولیه به علت ایجاد ناتوانی، سبب غیبت از کار و مدرسه حداقل برای ۳ تا ۴ روز در هر ماه می‌شود که برآورد سالانه آن برای هر زن در سینین باروری حدود ۳۶ تا ۴۸ روز در سال خواهد شد و از این طریق ۶۰ میلیون ساعت کاری در سال و از نظر اقتصادی ۲ میلیارد دلار سالانه در آمریکا به هدر می‌رود(۶،۷). علت دیسمونوره اولیه افزایش سنتز پروستاگلاندین‌ها می‌باشد که از آن میان انواع E₂ و F₂ نقش بیشتری دارند(۹،۸).

دیسمونوره اولیه به معنی درد قاعده‌گی بدون پاتولوژی لگی است که معمولاً ۱ تا ۲ سال پس از شروع قاعده‌گی، هنگامی که تخمک گذاری برقرار می‌شود، بروز می‌کند(۱،۲). درد معمولاً چند ساعت قبل و یا درست بعد از شروع قاعده‌گی آغاز می‌شود و ۴۸ تا ۷۲ ساعت طول می‌کشد(۱،۳). شیوع دیسمونوره اولیه در جوامع مختلف ۵۰ تا ۹۰ درصد و در ایران بر طبق یک مطالعه اپیدمیولوژیک ۹۱ درصد گزارش شده است(۴). بر طبق یک گزارش تقریباً ۱۵ درصد زنان از درد شدید

E-mail: moslemi.leila@iausari.ac.ir.

مؤلف مسئول: لیلا مسلمی - ساری: مجتمع دانشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی

۱. گروه پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

۲. پژوهشگر واحد تحقیق و توسعه پارچه انسانی کاشان

۳. تاریخ دریافت: ۹۰/۳/۲۴

تاریخ تصویب: ۹۰/۷/۲۹

تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۹۰/۷/۲۹

طبق معیار چند بعدی گفتاری و عدم ابتلا به بیماری‌های شناخته شده، علایمی از عفونت‌های واژن و سابقه بیماری التهابی لگن، میوم و تومور، حساسیت‌های دارویی و گیاهی و بروز عوامل استرس‌زا (جدایی و فوت والدین و بستگان درجه اول و...) در ۶ ماه اخیر و طی دوره درمان بودند. پرسشنامه‌ای مشتمل بر اطلاعات فردی و مشخصات وضعیت قاعده‌گی از نظر، شدت، مدت دیسمونوره و سابقه بیماری جهت تکمیل در اختیار واحدهای پژوهش قرار گرفت. شدت دیسمونوره نیز بر طبق معیار چند بعدی گفتاری تعیین شد. این سیستم شامل چهار درجه می‌باشد: درجه صفر: عدم وجود قاعده‌گی در دنائک به‌طوری که تداخلی با فعالیت‌های روزانه ندارد، درجه یک: قاعده‌گی با درد خفیف که به ندرت با فعالیت‌های روزانه تداخل دارد و نیاز به مسکن خیلی کم وجود دارد، درجه دو: شدت درد متوسط و فعالیت‌های روزانه دچار اختلال می‌شود؛ ولی نیازی به غیت از مدرسه یا محیط کار وجود ندارد و درجه سه: درد شدید به‌طوری که فرد قادر به انجام فعالیت‌های روزانه نمی‌باشد و علایم سیستمیک شدید وجود دارد(۱۳). دانشجویان و اجد شرایط مقیاس چند بعدی گفتاری را قبل از تصادفی شدن پر کردند. تصادفی شدن با استفاده از جدول اعداد تصادفی تعیین شد. هر دانشجو به‌طور تصادفی در گروه ویتامین E، عصاره رازیانه و دارونما ۲۵ نفر در هر گروه) قرار گرفت. کپسول ویتامین E ۱۰۰ واحدی از داروخانه‌های سطح شهر تهیه شده و کپسول عصاره رازیانه با نام تجاری فناژین^۱ و دارونما توسط شرکت دارویی باریج اسانس با ظاهری کاملاً مشابه و کد مشخص تهیه و در اختیار محققین قرار گرفت. هر کپسول فناژین حاوی ۴۶ میلی گرم عصاره هیدروالکلی میوه رازیانه بود که با نشاسته مخلوط و در داخل کپسول‌ها قرار گرفت. داروها و دارونما در داخل پوشش‌های کاملاً مشابه با کد خاص که تنها پژوهشگران از آن مطلع بوده قرار گرفت. در هر قوطی ۲۴ عدد از

برای دیسمونوره درمان‌های مختلفی پیشنهاد شده و تقریباً در ۸۰ درصد زنان با دیسمونوره، درد با مهارکننده‌های پروستاگلاندین شامل پروپونیک‌ها و فنامات‌ها تسکین می‌یابد. شایع‌ترین عارضه جانبی داروهای مهارکننده تولید پروستاگلاندین‌ها، ناراحتی‌های گوارشی خفیف به صورت تهوع، سوء هاضمه و استفراغ است. عوارض دیگر شامل اختلالات کلیوی، زخم معده، سردرد، عوارض خونی و کبدی و... است(۱۰).

با توجه به عوارض جانبی ناخواسته همراه با مصرف این گروه دارویی، محققین در صدد برآمدند تا درمان‌های مؤثرتری با کمترین عوارض جانبی به جامعه زنان پیشنهاد کنند. با این تفاسیر به داروهای گیاهی و ویتامین درمانی روی آوردند. در بسیاری از مطالعات اثر اسانس رازیانه بر روی دیسمونوره گزارس شده ولی در زمینه عصاره رازیانه تحقیقات اندکی انجام شده است. عصاره رازیانه از بذر گیاه استخراج شده و علاوه بر اسانس، حاوی تمام مواد میوه رازیانه می‌باشد و از سوی دیگر بوی تند اسانس را ندارد. در نتیجه از سوی مصرف کنندگان بهتر پذیرش می‌شود(۱۱). اخیراً در مطالعات مختلف تأثیر ویتامین‌هایی نظیر E و B بر درد قاعده‌گی گزارش شده است. به نظر می‌رسد ویتامین E ماده‌ای است که خاصیت آنتی‌اکسیدانی داشته و می‌تواند از تشکیل پروستاگلاندین جلوگیری کند(۱۲). لذا در پژوهش حاضر بر آن شدیدم تا عصاره رازیانه را با ویتامین E بر شدت دیسمونوره مقایسه کرده تا از میان این روش‌های در دست تحقیق، درمان مؤثرتری را برای رویارویی با این اختلال شایع در پیش روی زنان قرار دهیم.

مواد و روش‌ها

این بررسی یک مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی یک سوکور و کترول شده با دارونما بود. واحدهای پژوهش شامل دانشجویان مجرد با دوره‌های قاعده‌گی منظم و دیسمونوره اولیه با درجات متوسط و شدید بر

1. Fenalgyn

جدول شماره ۱: میانگین و انحراف معیار شدت درد دیسمنوره در گروه فنالزین و ویتامین E و دارونما قبل و بعد از مداخله

سطح	شدت درد	فنازین(۲۲ نفر)	ویتامین E(۲۰ نفر)	دارونما(۲۱ نفر)	شدت درد	انحراف معیار $\pm$ میانگین	انحراف معیار $\pm$ میانگین	معنی داری
قبل مداخله	۰/۶۱	۲/۸۶ $\pm$ ۰/۷۹	۲/۹۵ $\pm$ ۰/۶	۲/۸۳ $\pm$ ۰/۹۳	۰/۶۳	۲/۵۲ $\pm$ ۰/۶۸	۲/۵۵ $\pm$ ۰/۸۸	ماه اول
ماه اول	۰/۱۹	۲/۱۴ $\pm$ ۰/۹۷	۲/۱۵ $\pm$ ۰/۹۳	۱/۵۹ $\pm$ ۰/۶۶	ماه دوم			

در تحقیق اخلاقی و همکاران میانگین شدت درد بعد از مصرف ویتامین E از ۵/۱۸ به ۳/۴ در ماه دوم کاهش یافته بود(۱۶). همچنین در بررسی ضیاعی و همکاران، دریافت ۵۰۰ واحد ویتامین E به مدت ۲ دوره درمانی، میانگین شدت را از ۵/۵ به ۳/۵ کاهش داد(۱۵). در مقاله مروری گزارش شد که استفاده روزانه از ۲۵۰۰ واحد ویتامین E برای ۵ روز (۲ روز قبل و سه روز اول قاعدگی) بسیار مؤثرتر از استفاده از پلاسیو میباشد(۱۶). بررسی این مقالات نشان می دهد گرچه در این مطالعه ویتامین E توانسته شدت درد را نسبت به قبل کاهش دهد، اما عدم تفاوت معنی داری در مقایسه با دارونما می تواند به زمان شروع، مقدار دارو و مدت دوره درمان مربوط باشد و به نظر می رسد مصرف ویتامین E دو روز قبل از خونریزی قاعدگی یا در دوره طولانی تر (۴ ماهه) و با دوز بیشتر بسیار مؤثرتر می باشد. فنالزین نیز شدت درد را کاهش داده است و اختلاف میانگین شدت درد قبل و بعد از مداخله چشم گیر است. در مطالعه خداکرمی که تأثیر یک داروی گیاهی ترکیبی (رازیانه، زعفران و کرفس) بر روی دیسمنوره بررسی شد، شدت درد از نمره ۵/۳ به نمره ۳ در ماه دوم و ۰/۵ در ماه سوم کاهش یافته بود(۸). در بررسی ترک زهرا بی نیز میانگین شدت درد در گروه عصاره رازیانه از ۲/۲۱۷ در قبل از درمان به ۰/۳۶۴ در سیکل دوم رسید(۱۱) که همسو با نتایج تحقیق حاضر است. با توجه به نتایج تحقیق، گروه فنالزین نسبت به ویتامین E و دارونما در کاهش شدت درد مؤثرتر است که به نظر می رسد به مکانیسم احتمالی آن در تخفیف درد مرتبط باشد. تأثیر رازیانه ممکن است به طور ثانویه به اسپاسمولتیک بودن آن مرتبط باشد که به علت شباهت ساختمانی آنتول موجود در

داروی مورد نظر یا دارونما وجود داشت و به هر یک از دانشجویان توصیه شد از روز اول خونریزی به مدت ۳ روز هر ۶ ساعت یک عدد کپسول را برای دو دوره متوالی در طی خونریزی قاعدگی مصرف کنند. در پایان افرادی که داروها را به طور مرتبت مصرف نکردند، از مطالعه حذف شدند. نهایتاً در انتهای پژوهش ۶۳ نفر باقی ماندند (۲۲ نفر در گروه فنالزین، ۲۰ گروه ویتامین E و ۲۱ نفر دارونما). پس از جمع آوری اطلاعات داده ها توسط در برنامه نرم افزاری SPSS با استفاده از Chi-square، Kruskal-wallis، Mann-whitney و Fridman تجزیه و تحلیل شده و $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

یافته ها و بحث

در مطالعه حاضر، گروه ها از نظر خصوصیات دموگرافیک و وضعیت قاعدگی مورد مقایسه قرار گرفتند. سه گروه مورد بررسی از لحاظ متغیرهای سن، سن منارک، سن شروع دیسمنوره، مدت خونریزی و فاصله سیکل های قاعدگی بر طبق آزمون Kruskal-Wallis اختلاف معنی داری نداشتند.

مقایسه گروه ها از نظر شدت درد اختلاف معنی دار آماری بین گروه ها در سیکل دوم درمانی وجود داشت ($p = 0.019$) (جدول شماره ۱). به طوری که بعد از سیکل دوم تعداد افراد بدون درد در گروه فنالزین، ویتامین E و دارونما به ترتیب ۵۰، ۲۵ و ۴/۸ درصد بود. با مقایسه هر یک از گروه های درمانی و دارونما به طور جداگانه نشان داد اختلاف معنی دار آماری در میانگین شدت درد در سیکل دوم بین گروه فنالزین و دارونما وجود داشت ($p = 0.006$).

در هر یک از گروه های درمانی میانگین شدت درد قبل و بعد از مداخله کاهش یافته است و آزمون Fridman تفاوت معنی دار آماری از نظر میانگین شدت درد قبل و بعد مصرف فنالزین ($p = 0.000$) و ویتامین E را نشان داد ($p = 0.02$).

درصد در گروه ویتامین E و ۲۳/۸ درصد در دارونما کاهش یافته بود. مقایسه گروه‌ها بر طبق آزمون Chi-square تفاوت معنی دار آماری را در میزان مصرف مسکن نشان نمی‌دهد. یافته‌های ترک زهاری نشان داده نیاز به مسکن در گروه مورد از ۹۵/۷ درصد به ۲۲ درصد در سیکل دوم رسیده ولی در مقایسه دو گروه از نظر مصرف مسکن اختلاف معنی داری مشاهده نشد(۱۱) که همسو با نتایج مطالعه حاضر می‌باشد.

در نهایت می‌توان نتیجه گیری کرد که فنالژین نسبت به ویتامین E و دارونما در کاهش شدت درد مؤثر بوده و در نتیجه می‌تواند به عنوان دارویی با عوارض جانبی کمتر جهت درمان دیسمنوره اولیه به کار روند. البته تحقیقات بیشتری با مقدار، طول مدت و دوره درمانی بیشتر توصیه می‌شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی ساری به خاطر حمایت‌های مالی و دانشجویان به دلیل شرکت در مطالعه سپاسگزاری می‌کنیم.

رازیانه با دوپامین است که با گیرنده‌های دوپامین متصل و باعث کاهش درد می‌شود(۱۷). همچنین مطالعات نشان داده انسان رازیانه قادر به مهار انقباضات عضله صاف رحمی ناشی از اکسی توسین و پروستاگلاندین E2 بوده و بدین ترتیب نیز قادر به کاهش درد می‌باشد(۱۸،۱۹). علاوه بر این بررسی‌های جدید نشان داده‌اند که اثر ضد اسپاسم انسان رازیانه، از طریق مهار انقباضات ناشی از استیل کولین و هیستامین صورت می‌گیرد(۲۰). در صورتی که تنها مکانیسم پیشنهادی برای ویتامین E مهار آزاد شدن اسید آرشیدونیک می‌باشد و بدین طریق تبدیل اسید آرشیدونیک به پروستاگلاندین را از طریق عمل بر آنزیم فسفولیپاز A2 و سیکلو‌اکسیژناز مهار می‌کند(۱۵،۱۶).

از نظر مصرف مسکن قبل از درمان ۶۸/۲ درصد افراد در گروه فنالژین، ۷۵ درصد در ویتامین E و ۶۱/۹ درصد افراد گروه دارونما از مسکن استفاده می‌کردند که این میزان در پایان سیکل اول به ترتیب به ۳۱/۸ درصد و ۵۰ درصد و ۴۲/۹ درصد رسید و در سیکل دوم این ارقام به ۲۲/۷ درصد در گروه فنالژین، ۳۰

References

- Berek JS, Novak E. Novak's Gynecology. 13th ed. USA: Lippincott Williams & Wilkins; 2002. p. 4.
- Nazarpoor S, Azimi H. The comparison Fenelin and Mefenamic acid on primary Dysmenorrhea. J Mazand Univ Med Sci 2007; 17(61): 54-61 (Persian).
- Irvani M. Clinical effects of Zataria Multiflora essential oil on primary Dysmenorrhea. Journal of Medicinal Plants 2009; 8(30): 54-60 (Persian).
- Molazem Z, Alhani F, Anooshe M, Vagharseyyedin SA. Epidemiology of dysmenorrhea with dietary habits and exercise. Zahedan J Res Med Sci 2011; 13(3): 47-51 (Persian).
- O'Connell K, Davis AR, Westhoff C. Self treatment patterns among adolescent girls with dysmenorrheal. J Pediatr Adolesc Gynecol 2006; 19(4): 285-289.
- Modarsnezhad V, Motamedi B, Asadipoor M. The comparison Fennel and mefenamic acid on Dysmenorrhea. J Rafsanjan Univ Med Sci 2006; 5(1): 1-6 (Persian).
- Kermanshahi S, Hosseinzadeh Sh, Elhani F. The effect of the group counseling program on the status dysmenorrhea, dietary condition and exercise in Shahreyyar girls high school.

- J Zanjan Univ of Med Sci 2008; 16(65): 49-60 (Persian).
8. Khodakarami N, Moatar F, Ghahari A, Soloki S. The effect of Iranian Herbal Drug on primary Dysmenorrhea: A clinical controlled trial. Journal of Midwifery and Women's Health 2009; 54(5): 401-404 (Persian).
9. Nagata C, Hirokawa K, Shimizu N, Shimizu H. Associations of menstrual pain with intake of soy,fat and dietary fibr in Japanese women. Eur J Clin Nutr 2005; 59(1): 88-92.
10. Ozgeli G, Goli M, Moattar F, Valaie N. Comparison ginger with mefenamic acid and ibuprofen for the treatment of primary dysmenorrhea. Pajouhesh Dar Pezeshki 2008; 31(1): 61-65 (Persian).
11. Torkzahrai Sh, Akhavan-Amjadi M, Mojab F, Alavi Majd H. The effects of Foeniculum vulgare extract on primary dysmenorrhea. J Reprod Infertility 2007; 8(1): 45-51 (Persian).
12. Zakeri M, Ziae S, Kazemnezhad A. The effect vitamin E on gastrointestinal symptoms with primary dysmenorrheal. J Ardeabil Univ Med Sci 2006; 6(4): 374-378 (Persian).
13. Wall PD, Melzack R. Text book of pain. 5th ed. London: hurchill Livingstone; 1999. p. 786-779.
14. Akhlaghi F, Zirak N, Nazemian SH. The effect vitamin E on primary Dysmenorrhea. Hayat 2009; 15(1): 13-19 (Persian).
15. Ziae S, Zakeri M, Kazemnezhad A. A randomized controlled trial of vitamin E in treatment of primary dysmenorrhea. BJOG 2004; 112(4): 466-469 (Persian).
16. French L. Dysmenorrhea. Am Fam Physician 2005; 71(2): 285-291.
17. Decherney AH. Current obstetrics & gynecologic diagnosis & treatment. 9th ed. New York: Mc Grow-Hill; 2003.
18. Ostad SN, Soodi M, Shariffzadeh M, Khorshidi N, Marzban H. The effect of Fennel essential oil on uterine contraction as a model for dysmenorrheal, pharmacology and toxicology study. J Ethnopharmacol 2001; 76(3): 299-304.